Strukturo. 1 Maniero, laŭ kiu estas kunaranĝitaj la diversaj partoj de konstruo, maŝino, organismo, aŭ la diversaj eroj de ĥemia substanco: bel~a oiro; konservas et karbo la ~on de l' urbo Z. 2 (f) Maniero, laŭ kiu estas kunaranĝitaj la diversaj partoj de tutaĵo. Kp konstruo, aranĝo.

*Struto. La plej granda el la nunaj birdoj, havanta longan kolon k longajn krurojn, nekapabla flugi, sed eksterordinare rapidkura (struthio camelus): enŝovi el la kapon en la sablon; fermi el la okulojn anlaŭ la fakloj (Kp ignori, blinda); (f) ea (rifuzanta vidi la realajn malfacilaĵojn) politiko.

Studi (tr). 1 Science esplori : ~i la proprecojn de iu subslanco, iun veg-on. 2 Diligente labori por akiri la posedon de la scienco : ~i fizikon, filozofion, ian specialan branĉon.

*Studento. Lernanto en supera lernejo: mi eslas ~o ĉe la universilato.

stufi Z (tr). Longe kuiri viandon en fermita kaserolo, tre modere varmigante por konservi ĝian tutan sukon.

*Stuki (tr). 1 Śmirpentri muron per miksajo de kalko k sablo. 2 Kovri ion per tavolo el speco de mortero similanta marmoron. ~o. Substanco servanta por ~i. Kp grso.

Stulta. Funde k nekuraceble sensprita. Kp idioto, Naiva.

stumbli (ntr) = (paŝ)faleti, duonfali.

Stumpo. 1 Nedifektita restaĵo el fortranĉita membro: ~o de ampulita brako. 2 Mallonga parto restanta el io, kies plej grandan parton oni fortranĉis aŭ fordetruis: ~o de kandelo 2; cigar~o; ~o de trunko, de branĉo; ~ita oorto, ~oorto; vakskandelaj ~eloj 2; ~elo de forbrulinta alumeto Z. Kp stoplo, ŝtipo, tnunko, knipla, invalida.

- * Stupo. Implikaj krispaj fadenoj restantaj el ŝpinita kanabo aŭ lino k uzataj por ŝtopi : embarasata kiel kokido en ~o.
- *Sturgo. Marsiso atinganta 6 metrojn da longo, enmigranta en riverojn por demeti sian frajon (acipenser sluria).
- *Sturno. Birdo el ordo de paseroj, kiu facile lernas paroli (slurnus).

*Sub. 1º Prep. esprimanta : 1 La pozicion de objekto rilate al alia, kiu estas I·li alte, kaj tuŝas ĝin (= malsur) : a) (sen translokiĝo) : porti ion ~ la brako 2 ; haoi kusenon ~ sia kapo; rekoni virinon ~ masko; ŝanceliĝi ~ la pezo de io; la fioroj morlis ~ la paŝoj de la amanloj 2. b) (kun translokiĝo) : li falis ~ la radoin 2; meti taburelon ~ siain piedoin, foliojn ~ la presilon ; li trafis el ~ pluvo en riveron Z; (1) Moab humiliĝis ~ la manojn de la Izraelidoj Z; Dio melas gentojn ~ niujn piedojn Z. 2 La pozicion de objekto rilate al alia, kiu estas pli alte sed ne tuŝas ĝin (= malsuper) : a) (sen translokiĝo) : muso kuras ~ la lilo ≥ ; dormi ∼ tegmento, ∼ libera ĉielo ; ripozi, promeni ~ altaj kverkoj; ~ la suprajo ; ekzistas nenio nova ~ la suno Z ; ~ Lia ombro ni oicos inter la nacioj 2; kiam la suno aperas ~ la stelo Sirius B. b) (kun translokiĝo) : el ~ la kanapo la muso kuris ~ la liton 2. 3 La eksteran ŝajnon : ŝi aperis ~ la formo de maljunulino; projektoj proponilaj ~ laŭta nomo Z. 4 La dependecon : ~ seruro promesojn lenu, sed doninie ne reprenu 2 ; ĉio eslas ~ via dispono; meti ion ~ ies disponon Z; servi ~ ies craonoj; teni popolon ~ sia regado; ~ tiu kondiĉo; danci ~ la muziko Z; liu skribis sur ĝi ~ la diklado de Jeremia 2: kurso pri lileraturo ~ profesoro Daois; socio, kies konsisligantoj oivas ~ sovaĝa egoismo.

II. Vortero kun la samaj signifoj:

~a. Estanta ~ io aŭ iu. ~e. En ~a loko: irigardu lu nolon ĉi ~e; vi ne troois la libron, ĉar ĝi estas ~e de mia ĉapelo; la hundo, ekoidinle lablon, kuris ~en. Kp MALSUPRE. ~a30. 1 ~ŝtofo. 2 Fono: la korooj faris bonan efekton sur la blanka ~aĵo de la nego Z. ~1g1. Cedigi iun antaŭ io aŭ iu; obeigi: Dio ~igas al ni a popolojn Z; ~igi landon al sia regado, soldatojn ~ sia jugo; ~igi sin, ~iĝi al la cirkonstancoj, al la plimullo (Kp submeti, venki. Vd klini). ~ulo. Homo dependanta de alia.

Ille Prefikso signifanta: 1 ~an pozicion de objekto rilate al alia: ~lera; ~jupo, ~legmento, ~oestoj; ~porti, ~leni (porti, teni estante ~e); ~skribi (kkribi ~e); ~iri; ~kuŝi (kuŝi ~e de io); ~meti; ~ordigi; ~alcoigi (Kp 16 k 16). 2 ~an pozicion de homo(j) rilate